

אגדרה רוזנטל | עורך דין

28/02/2016

סימוכין: 81/41

לכבוד

מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית

באמצעות דואר אלקטרוני pniot-tzibur@mail.idf.il

א.נ.,

הנדון: בית משפחת אבו אלרוב. קבאטיה

1. אני מייצג את הנ"ל מטעם המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר.
2. השימוש בתקנה 119 בניסיון נואש של השלטון להשליט סדר – שהחל עוד בימי המנדט והמשיך כנראה גם בימי שלטון ירדן על הגדה – לא פסק מאז כיבוש הגדה המערבית ועד עצם היום הזה. אנו רואים בתקופת שלטונך על הגדה המערבית ככיבוש ממושך, ללא כל אופק מדיני, מלווה בייאוש וחוסר תקווה. דברים אלה בוודאי אינם חדשים לכבודו, שהרי ראש המינהל האזרחי שפרש לא מכבר אמר דברים דומים – כמובן, רק לאחר שסיים את תפקידו.
3. המשיגים טוענים, כי במקרה דנן, הפעלתה של תקנה 119 ננקטת בעקבות הוראות מפורטות מהדרג המדיני אשר עומדות בסתירה להשקפתו של הצבא. אלה הם שיקולים זרים אשר מדרבנים עתה את הצבא להמשיך במדיניות ההריסה.
4. כזכור, הפרקליט הצבאי הראשי דאז, הוא היועץ המשפטי דהיום, אמר את הדברים הבאים בהופיעו בפני ועדת חוקה, חוק ומשפט של הכנסת סמוך למועד השינוי במדיניות של הריסות בתים – שינוי הוכרז בעקבות דברי בית משפט העליון במסגרת הדיון בבג"ץ 773/04 נאסר נ' מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית:

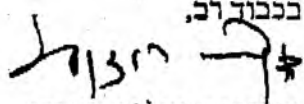
החלטה שהתקבלה, והיא באמת החלטה דרמטית, לא נוגעת רק לתקופה של רגיעה, למרות שהיא התקבלה גם על רקע הרגיעה, אני לא מכחיש, היא נוגעת גם לתקופה שאם חלילה יתחדשו מעשי האיבה, גם אז היא תעמוד בעינה. החלטה אומרת שאין יותר הריסות לצורכי הרתעה, מסוג ההריסות ... [הדגשה הוספה, א.ר.].

אנו שבים ומעלים טענה זו, אותה העלנו פעם אחר פעם בהשגות הרבות שהוגשו על ידי הח"מ בתקופה האחרונה, אך באף אחד מהמקרים היא לא זכתה לכל התייחסות במסגרת המענה. האם יש להסיק מכך כי, בדומה לשבשבת, הצבא משנה את טעמו לפי כיוון הרוח?

- הריסת הבתים הוכיחה את עצמה כמגבירה את השנאה, מעצימה את התסכול, ומדרבנת אחרים לבצע פעולות אלימות (ראו לדוגמה עניין משפחת אבו ג'מל מג'בל מוכבר); ולמעשה, אנו טוענים, היא מביאה לתוצאה ההפוכה מזו אותה מבקש כבודו להשיג.
5. אין חולק כי האירוע בשער שכם מיום 3.2.2016 הינו קשה ביותר. אין חולק כי יש להעניש המעורבים; ולמעשה, אחמד אבו אלרוב כבר שילם על כך בחייו. כעת כבודו מבקש להעניש את בני משפחתו – וכך הוא הדבר גם אם על פי פסיקת בית המשפט העליון אין המדובר ב"ענישה", שהרי הנייר סובל הכל.
6. מדובר בבית בודד, בן קומה אחת, אשר שטחו כ-200 מ"ר. בבית מתגוררות תשע נפשות, ובו שני חדרי שינה, חדר סלון, חדר משפחה, שני חדרי שירותים ומטבח. אחמד אבו אלרוב נהג לישון בחדר הסלון עם אחיו.
7. על פי הצהרות המדינה בפני בית משפט העליון, אותן נתנה במסגרת ההליכים בעתירות נגד פיצוץ אמבולנסים על ידי הצבא, המדינה מכבדת את החלקים ההומניטאריים של אמנה ג'נבה הרביעית. אנו טוענים, כי הפגיעה ברכוש הפרט, קרי רכושה של משפחת אלרוב – כאשר אין בידי כבודו ראייה כלשהי הקושרת את בני המשפחה לביצוע המעשה מיום 3.2.2016 בירושלים – הינה הפרה בוטה של הסעיפים האוסרים על פגיעה ברכוש הפרט של האוכלוסייה המוגנת; ביתר שאת נוכח התמשכותו של שלטון הכיבוש מזה קרוב ל-49 שנה.
8. אנו מבינים כי לטענות בדבר "ענישה קולקטיבית" אין השפעה על כבודו, אך תשע הנפשות אשר עומדות לאבד את קורת הגג שלהן בשל מעשיו של אחד מבני המשפחה, חשים גם חשים על בשרם את אותה "התרעת הרבים".
9. הפעלתה של תקנה 119 אינה צודקת. התקנה נולדה במאה הקודמת כאשר עניין זכויות האדם היה עניין שולי. התקנה שימשה אז את השליט הזר, הבריטי. אולם כיום היא ממשיכה לשמש את השליט, הוא מדינת ישראל, הגם שהתקנה פוגעת בעקרונות יסוד של המדינה – מדינה אשר מתיימרת להיות "הדמוקרטיה היחידה במזרח התיכון", המבקשת להיות "אור לגויים" – וזאת רק משום שהיא אינה מוכנה או מעוניינת להגיע עם הפלסטינים להסדר קבע במסגרתו יכובדו זכויותיהם.
10. השימוש בתקנה 119 בידי כבודו אפשרי, בין היתר, בשל העובדה שאין מצד ישראל הכרה באחר. חוסר הביטחון הקיים בחברה הישראלית כאשר לגבולותיה, המתבטא

בשימוש מופרז בכוח, נובע מפחד פנימי ומצלקות עבר אשר לא עובדו בידי החברה, שכן היא בחרה לטאטא אותם מתחת לשטיח במקום להתמודד איתם. צה"ל הוא מבין הצבאות החזקים בעולם; האמנם הוא צריך להפגין את כוחו בהריסת בתים של משפחות של מבצעי פעולות פליליות?

11. כבודו מתבקש לעיין בשנית בכרונותיו להרוס את הבית ולחזור בו; לחילופין, מתבקש כבודו להסתפק באטימה חלקית כדי לחוס על יתר בני המשפחה. כבודו מתבקש למצוא פתרון אחר – שיתרום לכינון אפיק מדיני, אשר רק באמצעותו ידעכו ואף ימנעו פעולות מהסוג שבוצע בשער שכם על ידי אחמד אלרוב.

בכבוד רב,

 אנורה רוזנטל / עורך דין